

31995R0656

L 69/1

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

29.3.1995

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 656/95 НА КОМИСИЯТА
от 28 март 1995 година

за изменение на Регламент (ЕИО) № 2568/91 относно характеристиките на маслиновото масло и маслиновото масло от остатъчен материал и съответните методи за анализ и на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическата номенклатура и относно Общата митническа тарифа

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент № 136/66/ЕИО на Съвета от 22 септември 1966 г. относно създаването на обща организация на пазара на масла и мазнини ⁽¹⁾, последно изменен с Регламент (ЕО) № 3179/93 ⁽²⁾, и по-специално член 35а от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическата номенклатура и относно Общата митническа тарифа ⁽³⁾, последно изменен с Регламент (ЕО) № 3330/94 на Комисията ⁽⁴⁾, и по-специално член 9 от него,

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 2568/91 на Комисията ⁽⁵⁾, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2632/94 ⁽⁶⁾, определя характеристиките на маслиновото масло и на маслиновото масло от остатъчен материал и съответните методи на анализ; като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 2568/91 изменя също и допълнителни бележки 2, 3 и 4 към глава 15 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87;

като има предвид, че поради развитието в изследванията, характеристиките на маслиновото масло, определени в Регламент (ЕИО) № 2568/91, следва да бъдат изменени, така че да се гарантира по-добре чистотата на продаваните продукти, и следва да бъдат определени съответните методи на анализ;

като има предвид, че опитът показва, че са необходими някои корекции в метода за определяне на съдържанието на трилинолеин; като има предвид освен това, че за да продължи процесът на хармонизация с международните стандарти, установени

от Международния съвет за маслиновото масло, трябва да се коригират някои граници, отнасящи се до характеристиките на маслиновото масло и маслиновото масло от остатъчен материал;

като има предвид, че промените в характеристиките на маслиновото масло, посочени по-горе, налагат изменения в допълнителни бележки 2, 3 и 4 към глава 15 от Комбинираната номенклатура;

като има предвид, че за да се осигури период на адаптиране към новите стандарти и възможност за въвеждане на средствата, необходими за тяхното прилагане, и за да се избегнат смущенията в търговията, влизането в сила на настоящия регламент трябва да се отложи с приблизително два месеца и следва да бъдат създадени разпоредби за реализацията на маслиновото масло, пакетирано преди влизането в сила на настоящия регламент в рамките на ограничен период;

като има предвид, че следва да бъдат изменени Регламенти (ЕИО) № 2658/87 и (ЕИО) № 2568/91, чието приложение XIV изменя цитираните допълнителни бележки;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет по масла и мазнини,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 2568/91 се изменя, както следва:

1. В член 2 се добавя следното тире:

„— за определяне на стигмастациени, методът, определен в приложение XVII.“;

2. Приложенията се изменят в съответствие с приложение I към настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ 172, 30.9.1966 г., стр. 3025/66.

⁽²⁾ ОВ L 285, 20.11.1993 г., стр. 9.

⁽³⁾ ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 350, 31.12.1994 г., стр. 51.

⁽⁵⁾ ОВ L 248, 5.9.1991 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 280, 29.10.1994 г., стр. 43.

Член 2

Допълнителните бележки 2, 3 и 4 към глава 15 от Комбинираната номенклатура, съдържащи се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87, се заменят с текста, посочен в приложение II към настоящия регламент.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на шестдесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент не се прилага за маслиновото масло и маслиновото масло от остатъчен материал, пакетирани преди датата на влизането му в сила и продадени до края на десетия месец, следващ посочената дата на влизане в сила.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 28 март 1995 година.

За Комисията

Franz FISCHLER

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

1. В списъка на приложенията към Регламент (ЕИО) № 2568/91 се добавя следното заглавие:
„Приложение XVII: Определяне на стигмастерол в растителни масла84“.

2. Приложение I се заменя със следните таблици и текст:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ХАРАКТЕРИСТИКИ НА МАСЛИНОВОТО МАСЛО

Вид	Киселинност % птед	Прекис стойност Меф O ₂ /кг	Халоген- ирани разтвори- тели мг/кг (1)	Парафини мг/кг	Наситени мастни киселини в поз. 2 триглицериди %	Стигма- стери- ени (2) мг/кг	Еритро- диол + уваол %	Триглицериди %	Холес- терол %	Брасика- стерол %	Кампес- стерол %	Стигмастерол %	Бета-сито- стерол (3) %	Делта-7- стигма- стерол %	Общо стероли мг/кг
1. Екстра необработено маслиново масло (virgin)	M 1,0	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 0,15	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Samp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
2. Необработено маслиново масло (virgin)	M 2,0	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 0,15	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Samp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
3. Обикновено маслиново масло	M 3,3	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 0,15	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Samp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
4. Необработено маслиново масло за осветление	m 3,3	m 20	m 0,20	M 350	M 1,3	M 0,50	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,1	M 4,0	–	m 93,0	M 0,5	m 1000
5. Рафинирано маслиново масло	M 0,5	M 5	M 0,20	M 350	M 1,5	M 0,15	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Samp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
6. Маслиново масло	M 1,5	M 15	M 0,20	M 350	M 1,5	M 0,15	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Samp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
7. Сурово маслиново масло от остатъчен материал	m 2,0	–	–	–	M 1,8	M 0,7	m 12	M 0,7	M 0,5	M 0,1	M 4,0	–	m 93,0	M 0,5	m 2500
8. Рафинирано маслиново масло от остатъчен материал	M 0,5	M 5	M 0,20	–	M 2,0	M 0,15	m 12	M 0,6	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Samp.	m 93,0	M 0,5	m 1800
9. Маслиново масло от остатъчен материал	M 1,5	M 15	M 0,20	> 350	M 2,0	M 0,15	> 4,5	M 0,6	M 0,5	M 0,1	M 4,0	< Samp.	m 93,0	M 0,5	m 1600

(1) Обща горна граница за химически съединения, открити с електронен детектор. За индивидуално откритите химически съединения горната граница е 0,10 мг/кг.

(2) Сума на изомерите, които могат (или не) да бъдат сепарирани с капиларна колона.

(3) Делта-5-2-3-стигмастерол + холестерол + ситостерол + ситостанол + делта-5-авенастерол + делта-5-2-4-стигмастерол.

Забележки:

Маслиновото масло трябва да се отхвърли, ако някоя от характеристиките е извън посочената граница.

M = максимум, m = минимум.

Вид	Киселинен състав						Сума на транс-олеиновите и транс-линоленовите изомери %	Сума на транс-олеиновите и транс-линоленовите изомери %	К _{2,3,2}	К _{2,7,0}	К _{2,7,0} с алуминиев окис	Делта-К	Панелен тест
	Миристинова %	Линоленова %	Арахидова %	Ейкозенова %	Бехенова %	Липоленова %							
1. Екстра необработено маслиново масло (virgin)	M 0,05	M 0,9	M 0,6	M 0,4	M 0,2	M 0,2	M 0,05	M 0,20	M 0,10	M 0,01	m 6,5		
2. Необработено маслиново масло (virgin)	M 0,05	M 0,9	M 0,6	M 0,4	M 0,2	M 0,2	M 0,05	M 0,25	M 0,10	M 0,01	m 5,5		
3. Обикновено маслиново масло	M 0,05	M 0,9	M 0,6	M 0,4	M 0,2	M 0,2	M 0,05	M 0,25	M 0,10	M 0,01	m 3,5		
4. Необработено маслиново масло за осветление	M 0,05	M 0,9	M 0,6	M 0,4	M 0,2	M 0,2	M 0,10	M 0,25	M 0,11	-	< 3,5		
5. Рафинирано маслиново масло	M 0,05	M 0,9	M 0,6	M 0,4	M 0,2	M 0,2	M 0,20	M 1,20	-	M 0,16	-		
6. Маслиново масло	M 0,05	M 0,9	M 0,6	M 0,4	M 0,2	M 0,2	M 0,20	M 1,00	-	M 0,13	-		
7. Сурово маслиново масло от остатъчен материал	M 0,05	M 0,9	M 0,6	M 0,4	M 0,3	M 0,2	M 0,20	-	-	-	-		
8. Рафинирано маслиново масло от остатъчен материал	M 0,05	M 0,9	M 0,6	M 0,4	M 0,3	M 0,2	M 0,42	M 2,50	-	M 0,25	-		
9. Маслиново масло от остатъчен материал	M 0,05	M 0,9	M 0,6	M 0,4	M 0,3	M 0,2	M 0,20	M 2,00	-	M 0,20	-		

Забележки:

Маслиновото масло трябва да се отхвърли, ако някоя от характеристиките е извън посочената граница.

С цел да се установи чистотата, когато К_{2,7,0} превиши границата на съответната категория, стойността трябва да се определи отново след прекарване през алуминий.

M = максимум, m = минимум.*

3. Забележка 5 към приложение VIII се заменя със следния текст:

„Забележка 5:

За да се направи ясно разделяне между триинолеиновия пик и съседните пикове, или всякакви оказващи влияние субстанции, необработеното маслиново масло за осветление и суровото маслиново масло от остатъчен материал трябва да бъдат предварително пречистени в съответствие със следния метод:

Абсорбират се 200 микролитра неразредено маслиново масло в силициева колба за извличане на твърди частици от течности (тип SEP PAC силициево-воден патрон, детайл № 51900).

Елюират се триглицеридите с 20 мл анхидриден хексан за HPLC в продължение на не повече от 20 секунди.

Изушава се елюираният продукт в азотен поток и се разтваря в изопропанол или актин (5 мл). Инжектират се от 10 до 20 микролитра в HPLC. Съставът на мастни киселини в маслиновото масло трябва да се провери, за да се установи, че е еднакъв преди и след пречистването в рамките на обхвата на точност съгласно приетия метод на анализ.“;

4. Добавя се следното приложение XVII:

„ПРИЛОЖЕНИЕ XVII

МЕТОД ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СТИГМАСТАДИЕНИ В РАСТИТЕЛНИ МАСЛА

1. ЦЕЛ

Определяне на стигмастадиени в растителни масла, съдържащи ниски концентрации на тези въгледороди и по-специално в необработеното маслиново масло (virgin) и в суровото маслиново масло от остатъчен материал.

2. ОБХВАТ

Стандартът може да се прилага за всички растителни масла, въпреки че измерванията са надеждни само когато съдържанието на тези въгледороди е между 0,01 и 4,0 мг/кг. Методът е особено подходящ за откриване на наличие на рафинирани растителни масла (от маслини, остатъчен материал, слънчоглед, палмови ядки и т.н.) в необработеното маслиново масло (virgin), тъй като рафинираните масла съдържат стигмастадиени, а необработеното маслиново масло не съдържа такива вещества.

3. ПРИНЦИП

Изолиране на неосапунващи се съединения. Отделяне на стероидна въгледородна фракция посредством колбена хроматография върху силициев гел и анализ посредством капилярна газова хроматография.

4. АПАРАТУРА

- 4.1. Епруветки 250 мл, подходящи за употреба с кондензатор с обратно оттичане.
- 4.2. Отделителни фунии с капацитет 500 мл.
- 4.3. Шишета с кръгло дъно и вместимост 100 мл.
- 4.4. Ротационен изпарител.
- 4.5. Стъклена хроматографска колба (с вътрешен диаметър от 1,5 до 2,0 см и височина 50 см) с тefлоново разклонение и запушалка от стъклена влакнеста вата или диск от синтеровано стъкло на дъното. За да се подготви колбата от силициев гел, се налива хексан в хроматографската колба до дълбочина приблизително 5 см и след това се напълва с каша от силициев гел в хексан (15 грама в 40 мл), с помощта на части от хексан. Изчаква се да се утаи и се довършва утаяването с прилагане на лека вибрация. Добавя се анхидриден натриев сулфат до височина приблизително 0,5 см и накрая се отмива излишният хексан.
- 4.6. Газов хроматограф с детектор на пламъкова йонизация, монтиран на колоната разделен или студен инжектор и пещ с възможност за програмиране в рамките на ± 1 °C.
- 4.7. Капилярна колба от разтопен силиций за газова хроматография (с вътрешен диаметър от 0,25 до 0,32 мм на дължина 25 м), покрита с 5-процентна фаза от фенилметилсиликон, с дебелина на слоя 0,25 мм.

Забележка 1:

Могат да се използват други колби с аналогична или по-ниска полярност.

- 4.8. Интегриращо и регистриращо устройство с възможност за интегриране на базова линия-базова линия.
- 4.9. Микроспринцовка от 5 до 10 мл за газова хроматография с циментирана игла.
- 4.10. Електрическа пещ или котлон.

5. РЕАГЕНТИ

Всички реагенти са с качество на анализи, освен ако не е посочено друго. Използва се дестилирана вода или вода с поне еквивалентна чистота.

- 5.1. Хексан или смес от алкани с интервал на точката на завирание от 65 до 70 °С, дестилирани с изправителна колона.

Забележка 2:

Разтворителят се дестилира, за да се отстранят страничните примеси.

- 5.2. 96 v/v (обемни части) етанол.
- 5.3. Обезводнен натриев сулфат
- 5.4. Алкохолен разтвор на калиев хидроокис на 10 %. Добавете 10 мл вода към 50 г калиев хидроокис, разбъркайте и след това разтворете сместа в етанол до 500 мл.

Забележка 3:

Алкохолният поташ става кафяв при престояване. Той се приготвя ежедневно и се пази в добре запушени шишета от тъмно стъкло.

- 5.5. Силициев гел 60 за колонна хроматография, от 70 до 230 отвори на ситото (Мерк, референция № 7734 или сходна).

Забележка 4:

Обикновено силициевият гел може да се използва директно от контейнера, без каквато и да било обработка. Някои партии силициев гел могат обаче да покажат ниска активност в резултат на лошо хроматографско сепариране. При това обстоятелство силициевият гел се обработва по следния начин: Активира се силициевият гел посредством загряване в продължение на минимум четири часа при температура 550 °С. След загряването силициевият гел се поставя в сушилен шкаф, докато се охлади и след това се прехвърля в епруветка със запушалка. Добавят се 2 % вода и се разклаща, докато вече не се виждат бучки и прахът се движи свободно.

Ако партидите силициев гел доведат до хроматограми с неправилни пикове, силициевият гел се обработва така, както е указано по-горе. Като алтернатива може да се използва изключително чист силициев гел (Мерк, референция № 7754).

- 5.6. Изходен разтвор (200 ppm) на холеста-3,5-диен (Сигма, 99 % чистота) в хексан (10 мг в 50 мл).
- 5.7. Стандартен разтвор на холеста-3,5-диен хексан с концентрация 20 ppm, получен с разреждане на горния разтвор.

Забележка 5:

Разтворите 5.6 и 5.7 са стабилни за период от минимум четири месеци, ако се пазят при температура под 4 °С.

- 5.8. Разтвор на n-нонакозан в хексан с концентрация приблизително 100 ppm.
- 5.9. Газ-носител за хроматографията: хелий или водород с чистота 99,9990 %.
- 5.10. Помощни газове за детектора на пламъчна йонизация: водород с чистота 99,9990 % и пречистен въздух.

6. ПРОЦЕДУРА**6.1. Подготовка на неосапунващи се материи**

- 6.1.1. Претеглете $20 \pm 0,1$ г масло в шише с вместимост 250 мл (4.1), добавете 1 мл стандартен разтвор на холеста-3,5-диен (20 микрограма) и 75 мл 10-процентен алкохолен поташ (калиев карбонат), поставете обратния хладник и нагрейте до леко кипене в продължение на 30 минути. Отстранете шишето, съдържащо мострата, от нагревателя и оставете разтвора леко да се охлади (не оставяйте да се охлади напълно, тъй като мострата ще се утаи). Добавете 100 мл вода и прехвърлете разтвора в сепарираща фуния (4.2) с помощта на 100 мл хексан. Разклащайте силно сместа в продължение на 30 секунди и оставете да се сепарира.

Забележка 6:

Ако се получи емулсия, която не изчезва бързо, се добавят малки количества етанол.

- 6.1.2. Прехвърлете водната фаза отдолу във втора сепарираща фуния и извлекете отново със 100 мл хексан. Остава се долната фаза да изтече още веднъж и се промиват три пъти екстрактите от хексан (комбинирано в друга отделяща фуния), като всеки път се използват 100 мл смес от етанол и вода (1:1), докато бъде достигната фаза с неутрално рН.
- 6.1.3. Прокарва се хексановият разтвор през анхидриден натриев сулфат (50 г), промива се с 20 мл хексан и се изпарява в ротационен изпарител при температура 30 °С при намалено налягане, докато изсъхне.

6.2. Отделяне на фракция от стероиден въглеродород

- 6.2.1. Взема се остатъкът в колбата за фракциониране с помощта на две части по 1 мл хексан, прокарва се пробата по колбата, като се оставя нивото на разтвора да падне до максимума на натриевия сулфат и се започва хроматографското елюиране с хексан с приблизителна скорост на потока 1 мл/мин. Изхвърлят се първите 25 до 30 мл елюат и след това се взема следващата фракция от 40 мл. След това взетата фракция се слага в епруветка с кръгло дъно и вместимост 100 мл (4.3).

Забележка 7:

Първата фракция съдържа наситените въглеродороди (фигура 1а), а втората фракция – стероидните. По-нататъшното елюиране дава сквален и свързани с него съставки. За да се постигне добро сепариране между наситените и стероидните въглеродороди, е необходимо да се оптимизират обемите на фракциите. За целта обемът на първата фракция се регулира така, че когато се анализира втората фракция максимумите, представляващи наситените въглеродороди, да са ниски (виж фигура 1в); ако те не се появят, а интензитетът на стандартния максимум е нисък, трябва да се намали обемът. Във всеки случай, пълното сепариране между компонентите на първата и втората фракция е излишно; тъй като не се получава припокриване на максимумите през време на анализа на GC, ако условията на GC се регулират по начина, посочен в 6.3.1. Оптимизацията на обема на втората фракция, ако втората фракция по принцип не е необходима като добра сепарация, става със следващите компоненти. Въпреки това обаче, присъствието на голям максимум при време на задържане по-малко с около 1,5 минути спрямо стандартното се дължи на сквалена и е показател за лоша сепарация.

- 6.2.2. Изпарете втората фракция в ротационен изпарител при температура 30 °С при намалено налягане, докато изсъхне и незабавно разтворете остатъка в 0,2 мл хексан. Запазете разтвора в хладилник до анализа.

Забележка 8:

Остатъци 6.1.3 и 6.2.2 не трябва да се държат в сухо състояние и при стайна температура. Веднага щом бъдат получени, се добавя разтворът и разтворите се пазят в хладилник.

6.3. Газова хроматография

- 6.3.1. Работни условия за разделено инжектиране:

- температура на инжектора: 300 °С,
- температура на детектора: 320 °С,
- интегратор-регратор: параметрите за интегриране се определят по такъв начин, че да дадат правилна оценка на зоните. Препоръчваме метод на интегриране „базова линия-базова линия“,
- чувствителност: приблизително 16 пъти от минималната чувствителност,
- количество инжектиран разтвор: 1 микролитър,
- пещ с възможност за програмиране на температури: първоначално 235 °С в продължение на шест минути и след това увеличение с 2 °С/минута, докато се достигнат 285 °С,
- инжектор с делител на потока 1:1,5,
- носител: хелий или водород с налягане около 120 кРа.

Тези условия могат да се регулират според характеристиката на хроматографа и колоната, така че да се получат хроматограми, отговарящи на следните изисквания: вътрешен стандартен максимум в рамките на около пет минути от времето, посочено в 6.3.2; вътрешният стандартен максимум трябва да е минимум 80 % от пълния мащаб.

Системата за газова хроматография се проверява, като се инжектира смес от изходен разтвор на холестадиен (5.6) и разтвор на п-нонакозан (5.8). Максимумът на холеста-3,5-диена трябва да се появи преди п-нонакозана (фигура 1в); ако това не стане, могат да се предприемат две действия: да се намали температурата на пещта и/или да се използва по-малко полярна колона.

6.3.2. Идентификация на максимума

Вътрешният стандартен максимум се появява след около 19 минути, а 3,5-стигмастиадиенът – след относително време на задръжане от около 1,29 минути (виж фигура 1б). 3,5-стигмастиадиенът се получава с малки количества изомер и обикновено двете вещества се елюират заедно като един-единствен хроматографен максимум. Въпреки това обаче, ако колоната е твърде полярна или има висока разделителна способност, изомерът може да се появи като малък максимум преди и близко до този на стигмаста-3,5-диена (фигура 2). За да се гарантира, че стигмастиадиените се елюират като един максимум, бихме препоръчали да замените колоната или с такава, която е по-малко полярна, или има по-голям вътрешен диаметър.

Забележка 9:

Сравнителни стигмастиадиени можете да получите от анализа на рафинирано зеленчуково масло, като използвате по-малко количество мостра (1 до 2 грама). Стигмастиадиените дават очебиен и лесно определяем максимум.

6.3.3. Количествен анализ

Съдържанието на стигмастиадиени се определя по следната формула:

мг/кг стигмастиадиени =

$$\frac{A_s \times M_c}{A_c \times M_o}$$

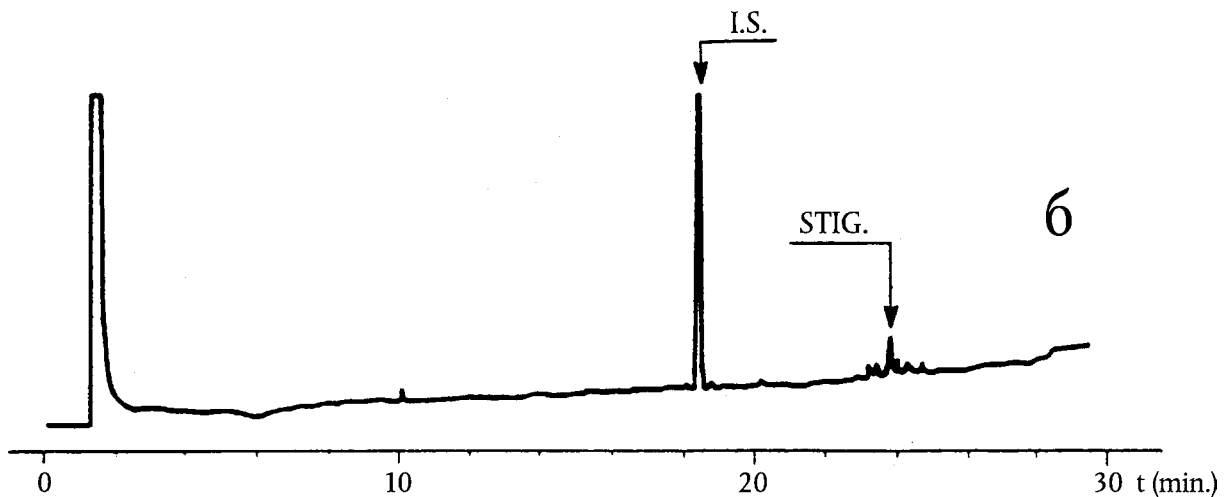
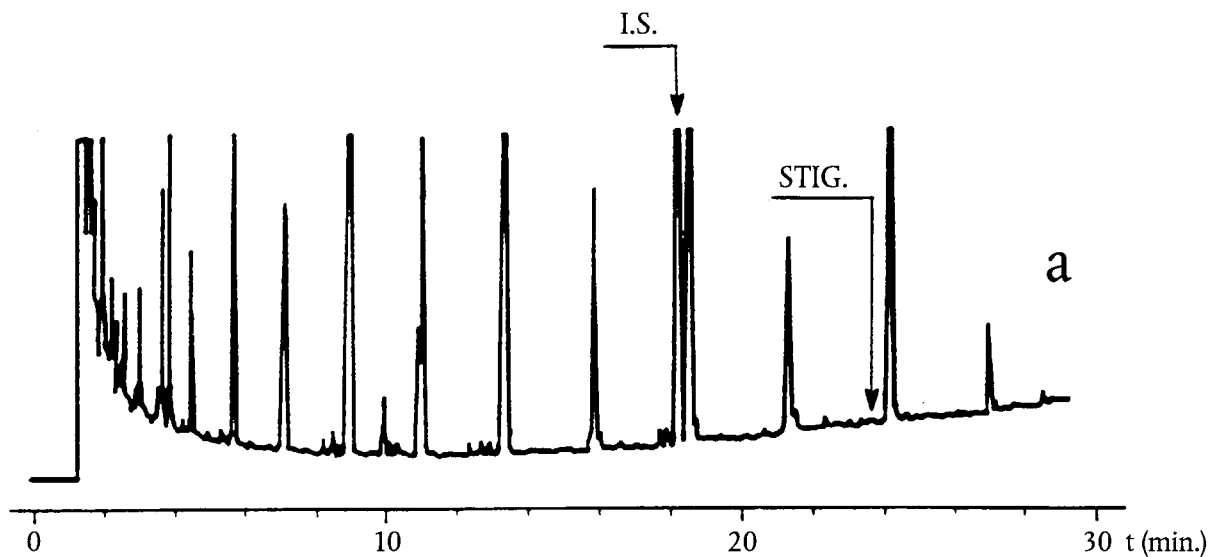
където: A_s = зона на максимума на стигмастиадиените (ако максимумът е решен в два изомера, сумирайте зоните на двата максимума),

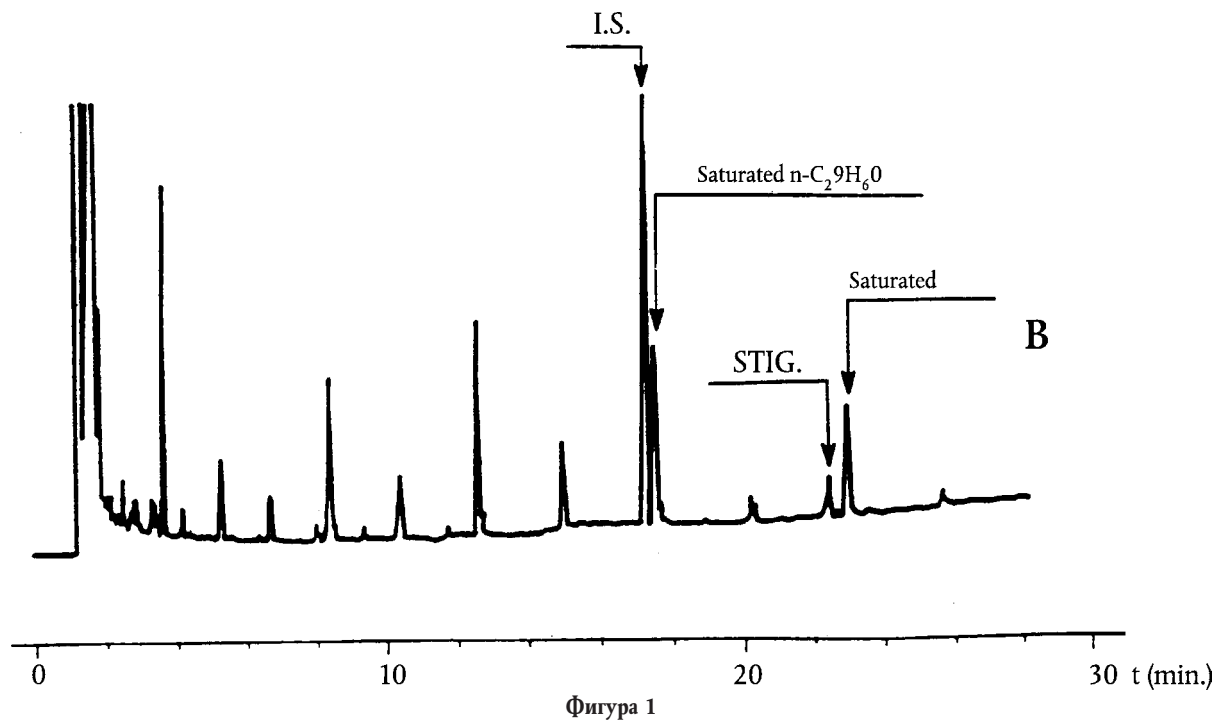
A_c = зона на вътрешния стандарт (холестадиен),

M_c = маса на добавения стандарт, в микрограмаве,

M_o = маса на взетото масло, в грамаве.

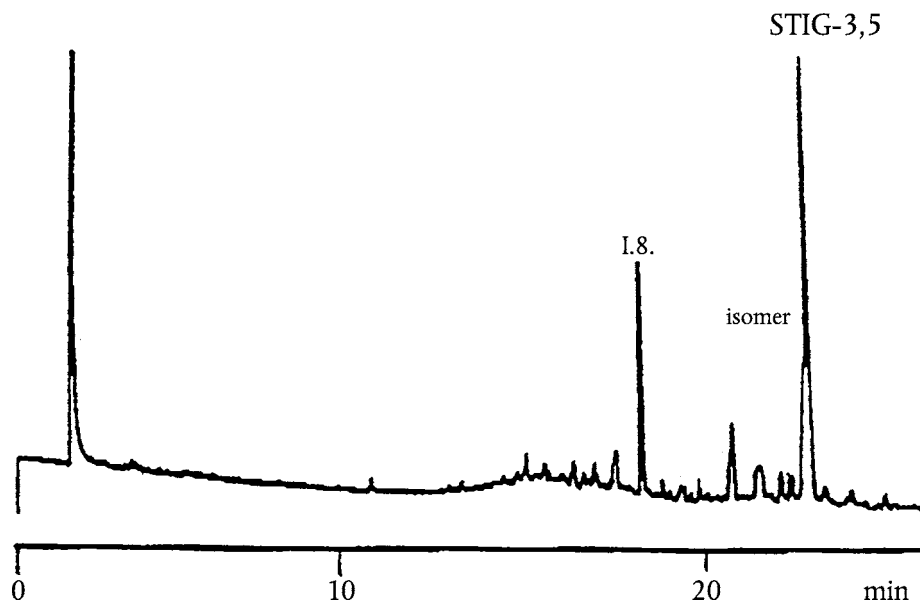
Граница на откриване: около 0,01 мг/кг.“

Газови хроматограми, получени от мостри на маслиново масло, анализирани на капилярна колона от стопен силиций (вътрешен диаметър 0,25 мм на 25 м), покрити с фенилметилсиликон 5 %, дебелина на слоя 0,25 микрометра.

- Първа фракция (30 мл) от необработено маслиново масло, с пръски от стандартно маслиново масло.
- Втора фракция (40 мл) от маслиново масло, съдържащ 0,10 мг/кг стигмастидени.
- Втора фракция (40 мл), съдържаща малка част от първата фракция.

Газова хроматограма, получена от мостра на рафинирано маслиново масло, анализирани на колона DB-5, показваща изомера на 3,5-стигмастидена.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

- „2. А. Позиции № 1509 и № 1510 включват само масла, извлечени единствено чрез обработване на маслини, аналитичните характеристики на киселия и стеролен състав на които са, както следва:

Таблица I

Състав на мастните киселини като процент от общите мастни киселини

Мастни киселини	Проценти
Миристинова киселина	М 0,05
Линоленова киселина	М 0,9
Арахдова киселина	М 0,6
Ейкозенова киселина	М 0,4
Бехенова киселина ⁽¹⁾	М 0,3
Лигноцеровна киселина	М 0,2

⁽¹⁾ М 0,2 за маслата под позиция № 1509.

М = максимум.

Таблица II

Състав на стерола като процент от общите стероли

Стероли	Проценти
Холестерол	М 0,5
Брасикастерол ⁽¹⁾	М 0,1
Кампестерол	М 4,0
Стигмастерол ⁽²⁾	< Кампестерол
Бетазитостерол ⁽³⁾	m 93,0
Делта-7-стигмастерол	М 0,5

⁽¹⁾ М 0,2 до 31.10.1995 г.

⁽²⁾ Изискването не се прилага за необработено маслиново масло за осветление (подпозиция № 1509 10 10) и за маслиново масло от остатъчен материал (подпозиция № 1510 00 10).

⁽³⁾ (Делта-5,23-стигмастодиенол + хлестерол + бетазитостерол + зигостанол + делта-5-авенастерол + 5,24-стигмастодиенол.

m = минимум.

М = максимум.

Позиции № 1509 и № 1510 не включват променени по химически път масла (и по-специално реестерифицирано маслиново масло) и смеси на маслиново масло с други масла. Наличието на реестерифицирано маслиново масло или на други масла се удостоверява с използване на методите, посочени в приложения V, VI, X А и X Б към Регламент (ЕИО) № 2568/91.

- Б. Подпозиция 1509 10 включва само маслиновите масла, определени в раздели I и II и получени само чрез използване на механични или други физически средства при определени условия и по-специално топлинни условия, които не водят до влошаване на качествата на маслото, и които не са подлагани на никакво друго третиране освен измиване, декантиране, центрофугиране или филтриране. Маслата, извлечени от маслини с използване на разтворители, попадат под подпозиция № 1510.
- I. По смисъла на подпозиция № 1509 10 10 „необработено маслиново масло за осветление“, независимо от неговата киселинност, означава маслиново масло със:
- съдържание на парафини не по-голямо от 350 мг/кг;
 - съдържание на еритродиол и уваол не по-голямо от 4,5 %;
 - съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите не по-голямо от 1,3 %;
 - сбор от трансолеиновите изомери не по-голям от 0,10 % и сума на транслинолови + транслиноленови изомери не по-голяма от 0,10 %;

и

д) една от следните характеристики:

1. стойност на прекиса не по-ниска от 20 meq O₂/кг;
2. съдържание на летливи халогенирани разтворители не по-малко от 0,20 мг/кг или не по-малко от 0,10 мг/кг за всеки разтворител;
3. коефициент на екстинкция K₂₇₀ не по-нисък от 0,250 и след третиране на маслото с активиран алуминий, не по-висок от 0,11. На практика някои масла със съдържание на свободна мастна киселина, изразена като олеинова киселина от над 3,3 грама на 100 грама могат, след прокарване през активиран алуминий по метода, изложен в приложение IX към Регламент (ЕИО) № 2568/91, да имат коефициент на екстинкция K₂₇₀ по-висок от 0,10. Ако е така, след неутрализиране и обезцветяване в лабораторията по метода, изложен в приложение XIII към гореспоменатия регламент, те трябва да имат следната характеристика:

— коефициент на екстинкция K₂₇₀ не по-висок от 1,20,

— вариране на коефициента на екстинкция (делта К) в областта на 270 нанометра по-голямо от 0,01, но не по-голямо от 0,16, тоест:

$$\Delta K = K_m - 0,5 (K_{m-4} + K_{m+4})$$

K_m = коефициент на екстинкция при дължина на вълната на максимума на кривата на абсорбция в областта на 270 нанометра, и

K_{m-4} и K_{m+4} = коефициент на екстинкция при дължина на вълната на 4 нанометра по-малка и по-висока от дължината на вълната K_m;

4. органолептична характеристика, включваща откриваеми дефекти, превишаващи границата на приемливостта и резултат от панелната проверка по-нисък от 3,5 съгласно приложение XII към Регламент (ЕИО) № 2568/91;
5. съдържание на стигмастидени не по-голямо от 0,50 мг/кг.

II. По смисъла на подпозиция № 1509 10 90 „необработено маслиново масло“ означава маслиново масло със следните характеристики:

- а) съдържание на киселина, изразена като олеинова киселина, не по-високо от 3,3 грама на 100 грама;
- б) пероксидно число, непревишаващо 20 meq O₂/кг;
- в) съдържание на парафини не по-голямо от 250 мг/кг;
- г) съдържание на летливи халогенирани разтворители не по-голямо от 0,20 мг/кг като цяло и не по-голямо от 0,10 мг/кг за всеки разтворител;
- д) коефициент на екстинкция K₂₇₀ не по-висок от 0,250 и след третиране на маслото с активиран алуминий, не по-висок от 0,10;
- е) вариране на коефициента на екстинкция (делта К) в областта на 270 нанометра не повече от 0,01;
- ж) органолептична характеристика, която може да включва откриваеми дефекти в рамките на приемливостта и резултат от панелната проверка по-нисък от 3,5 съгласно приложение XII към Регламент (ЕИО) № 2568/91;
- з) съдържание на еритродиол и уваол не по-голямо от 4,5 %;
- и) съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите не по-голямо от 1,3 %;
- к) сума на трансолеиновите изомери не по-голяма от 0,05 % и сума на транслинолови + транслиноленови изомери не по-голяма от 0,05 %;
- л) съдържание на стигмастидени не по-голямо от 0,15 мг/кг.

В. Подзаглавие № 1509 90 включва маслиново масло, получено чрез третиране на маслинови масла, попадащи под подпозиция 1509 10 10 или 1509 10 90, независимо дали смесено или не с необработено маслиново масло, притежаващо следните характеристики:

- а) съдържание на киселина, изразена като олеинова киселина, не по-високо от 1,5 грама на 100 грама;
- б) съдържание на парафини не по-голямо от 350 мг/кг;
- в) коефициент на екстинкция K₂₇₀ (100) не по-висок от 1,0;
- г) вариране на коефициента на екстинкция (делта К) в областта на 270 нанометра не повече от 0,13;
- д) съдържание на еритродиол и уваол не по-голямо от 4,5 %;
- е) съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите не по-голямо от 1,5 %;
- ж) сума на трансолеиновите изомери не по-голяма от 0,20 % и сума на транслинолови + транслиноленови изомери не по-голяма от 0,30 %;

- Г. По смисъла на подпозиция № 1510 00 10 „сурово маслиново масло“ означава маслиново масло и по-специално маслиново масло от остатъчен материал със следните характеристики:
- а) съдържание на киселина, изразена като олеинова киселина, не по-ниско от 2 грама на 100 грама;
 - б) съдържание на еритродиол и уваол не по-ниско от 12 %;
 - в) съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите не по-голямо от 1,8 %;
 - г) сума на трансолеиновите изомери не по-голяма от 0,20 % и сума на транслинолови + транслиноленови изомери не по-голяма от 0,10 %.
- Д. Подпозиция № 1510 00 90 включва маслинови масла, получени чрез третиране на маслинови масла, попадащи под подпозиция 1510 00 10, независимо дали смесени или не с необработено маслиново масло, както и маслинови масла, които не притежават характеристиките на маслиновите масла, цитирани в допълнителните забележки 2 Б, 2 В и 2 Г. Маслиновите масла, попадащи под тази подпозиция, трябва да имат съдържание на наситени мастни киселини при позиция 2 в триглицеридите не по-голямо от 2,0 %, сумата на трансолеиновите изомери да е по-ниска от 0,4 %, а сумата на транслинолови + транслиноленови изомери да е по-ниска от 0,35 %.
3. Подпозиции № 1522 00 31 и 1522 00 39 не включват:
- а) остатъци, получени от третирането на мастни субстанции, съдържащи масло с йодно число, определено по метода, изложен в приложение XVI към Регламент (ЕИО) № 2568/91, по-ниско от 70 или по-високо от 100;
 - б) остатъци, получени от третирането на мастни субстанции, съдържащи масло с индекс на йода по-висок от 70 или по-нисък от 100, чиято зона на максимума, представляващ обема на задържане на бетазитостерол ⁽¹⁾, определен по метода, изложен в приложение V към Регламент (ЕИО) № 2568/91, е по-малко от 93,0 % от общите зони на максимуми на стерол.
4. Аналитичните методи за определяне на характеристиките на продуктите, цитирани по-горе, са установени в приложенията към Регламент (ЕИО) № 2568/91.

⁽¹⁾ Делта-5,23-стигмастидиенол + хлростерол + бетазитостерол + ситостанол + делта-5-авенастерол + делта-5,24-стигмастидиенол.“